

1. Từ một bài giảng của tt, dao kim có ba điều ước. Từ ba điều ước của dk, có “một cõi vui buồn”.

Đồng cảm với những “trăn trở” trong các điều ước của dk, tôi lên đường đi tham dự buổi họp mặt mừng lễ Thánh Gioan Bosco, Bốn mạng Lốp, với biết bao mừng vui, chen lẫn những nỗi niềm, mặc dù sức khỏe đang có những vấn đề. Theo lệnh của Trưởng Thế là phải có mặt trước 6 giờ chiều tại nhà hấn. Tôi nghiêm chỉnh vâng lời. Hơn 5 giờ, bước vào sảnh trước nhà hấn, đã thấy không khí của ngày tết: mâm cao nhưng cỗ chưa đầy, vợ chồng con cháu đang ríu rít sửa soạn. Sau khi cúi đầu chào bà chủ cho đủ phép, tôi bước vào phòng khách đã thấy Ông Cổ Khấn đang “nhong nhong” trên chiếc ghế ngựa, nét mặt tươi cười rạng rỡ bên cạnh Ông chủ nhà hiếu khách. Gợi chuyện với hấn về cuộc “công du” đến Mỹ vừa qua. Hấn chép miệng, lắc đầu cho biết: được phép đi 3 tháng, nhưng mới được 1 tháng đã về; lý do là con nhà Phả (bây giờ gọi là Nghi) cứ giữ “riệt” hấn ở nhà, không cho đi đâu. Hấn muốn mình phải chia sẻ với hấn những “oan trái” của cuộc đời hấn. Qua chuyện của Phả mà Khấn cho biết thì đáng thương hơn là đáng trách. Âu cũng là những truân chuyên của những “con người tận hiến” hay nói theo kiểu của tt là “con chiên sát tế”. Hiến cuộc đời cho Chúa hay cho một người nào đó cũng là hiến. Bởi Chúa đã nói: việc gì anh em làm cho người khác cũng là làm cho chính Chúa mà. Khấn ơi, Tận Hiến các bạn được viết tắt là IC cho nên mỗi người trong các bạn chỉ là “một con IC” nào đó trong một cỗ máy nào đó; các bạn không bị “ofm” (đọc là o ép em) như tt đâu mà sợ. Chắc chắn hấn sẽ lại cười “khà khà” cho mà coi. Một lúc sau thì Cha Bình Minh ló dạng. Anh em đang to nhỏ hàn huyên thì tt cười gió ủa vào (tt vào bằng máy bay). Cặp kính tròn vo và nụ cười không bao giờ tắt, “Con Chiên sát tế” vẫn rạng ngời niềm vui vì cuộc đời phục vụ. Gió xuân mơn man. Khí xuân nồng ấm đã kéo được Nhật Tân đến với anh em. Hấn bây giờ nhẹ tênh (ý nói hấn gầy gò, ốm yếu), cứ như đang bồng bênh trong mênh mông của cuộc đời. Nghe kể thời gian vừa qua hấn đứng xếp hàng trước cổng Thiên Đàng nên Cha Tác đến “xức dầu” cho hấn. Ý Chúa thế nào mà hấn được ra khỏi hàng, còn Cha Tác lại gánh chịu thánh giá của hấn. Thánh giá của hấn nặng quá nên Cha Tác quỵ luôn. Thêm một “con chiên sát tế”. Không khí náo nhiệt hơn khi vợ chồng Tư Gia xuất hiện. Ông Chánh của Giáo xứ Bà Trà giáo phận Phú Cường hôm nay đơm về buồn

tư lự, nhưng giọng nói vẫn vang vọng như xưa. Đang rôm rả chuyện trò thì cuộc hội ngộ thêm vui khi anh em đón chào vợ chồng Vũ Văn Tiếp đến. Có những niềm vui, có những chiêm chọc... Không khí ngừng lại khi cặp đôi Nhân-Ngãi bước vào. Trời sinh ra họ đúng nghĩa là một cặp – một cặp đôi hoàn hảo – có nhân nên có ngãi. Thiếu một trong hai là không được. Cũng như trong cuộc họp mặt lần này không thể không có Dao Kim. Hẳn là “cái đĩnh” cần phải có cho ngày hôm nay. Hẳn đến, mọi người vui mừng ra tiếp đón. Nhìn hẳn hôm nay tròn trịa. Cặp kính (không biết cận hay lão) mờ mờ dưới mái tóc dày “chụp” trên đầu. Không ai có thể nghĩ rằng hẳn đã qua một cuộc thập tử nhất sinh, bước đến đầu cầu Nại Hà sắp ăn cháo lú thì lại được cho về dương gian để bị đày ải tiếp. Nhưng hẳn khẳng định rằng hẳn đã nhận được phép lạ của Mẹ Lộ Đức cho hẳn khỏi bệnh. Vâng. Xin dâng lời cảm tạ.

Sửa soạn vào tiệc thì cặp đôi Tín-Luân đến. Hẳn là “trọng tín” nhưng chẳng mấy khi giữ lời, may mà có Kim Luân nên người ta mới tin tưởng. Cũng đúng thôi, Ông chánh hôm nay có vẻ đã “ngà ngà” nên trông ra dạn dĩ để thanh minh thanh nga vì sự trễ hẹn của mình.

Trước khi nhập tiệc, gia chủ có một màn trình diễn ngoạn mục: Chúc Tết.

Đây là điệu cha cha cha của ba ông Cổ đang lắng nghe những lời chúc.

Đó là ban hợp xướng của gia chủ, gồm: vợ chồng, con cái, cháu (chưa có cháu) hát rất đều và rất hay. Con nhà nòi có khác. Bái phục. Bái phục

Nghi lễ hoàn tất, cuộc vui bắt đầu:

nhập tiệc, với những món truyền thống: thịt chó mắm tôm, gỏi hải sản, bia bọt, rượu tây, xôi, chả, lẩu... chúng mình cùng nâng ly mừng gặp mặt và mừng bốn mạng DonBosco 31/01/2017.

người về từ bên kia...thế...chứ.

trộn tình trộn nghĩa của người "không sợ dấp mặt".... 100%, nghe chưa!!!.

...vui như... tết với nụ cười...của riêng mình. Như "dzậy" là sao???

nhắc chuyện xưa với con nhà Nhân...in sách nhạc cho hẳn bán mà không được tiền...Nhân nghe mà chỉ cười...ruồi.

và nhớ ngày xưa ở ngã 5 chuồng....với Tín?

đang thuyết phục bà Tư cho đại Gia về Thạnh An.... họp....mặt.

gãy lưỡi mà cũng "dzô ích" thôi.

... chẳng nói lên lời. Cổ Khấn vốn là "cổ ngòi" mà

Ông Chánh Tín đang "phân trần" với "người côi trên" bởi vì bị "chiếu tướng".

Món tráng miệng “đỉnh dầu” tuyệt vời với nhiều ý nghĩa . tt đang làm rằm khẩn nên dk nghe lén. Mình nghe rõ nên cười ha hả.

con cái nhà Don (từng cặp, dư một thân hữu, thiếu người cõng trên)

ba cha bảy bố (không kể một thân hữu)

Như "dzây" mới đủ bộ. Như "dzây" mới thấy các Eva là quan trọng.

2. Sau những “bô” hình lưu niệm, có một cuộc chia tay bất đắc dĩ: vợ chồng Tiếp chào từ biệt để ngày mai lên đường về Mễ (sợ lão Trum đuổi chẳng, nên không ai dám có ý kiến). Vợ chồng Tư Gia ngày mai phải chủ trì buổi tiệc họp mặt của gia quyến nên không đi được. Vợ chồng Nhân Ngái có việc đột xuất phải ở lại, không theo anh em. Ai cũng có lý do rất ư là chính đáng. Phải tôn trọng thôi. Biết sao được.

Khoảng hơn 9 giờ đêm, những anh em còn lại ra xe để về Thạnh An. Trưởng Thế giao cho Cố Khấn diu Nhật Tân ra xe (hắn đã “tới bến” rồi). Khấn đã đưa hắn tới cửa xe để lên, nhưng khi xuất phát chẳng thấy hắn đâu. Không biết vì sao hắn lại bỏ anh em. Có Trời mới biết.

Xe khởi hành, kiểm tra lại chỉ còn: vợ chồng Tín Luân, ba Cha (tt, Bình Minh và dk), Khấn, Thế và mình. Như vậy trên xe lúc này gồm 3 cha, 4 bố, 1 mẹ và thêm 3 mẹ con cháu gái của Thế tháp tùng.

Đêm mừng 3 Tết nên thành phố thênh thang, yên tĩnh. Anh em dăng lên Chúa và Mẹ 50 kinh để xin bình an và chúc lành cho cuộc hội ngộ. Xe vào đường cao tốc. Tiếng máy xe êm ru, đưa chánh Tín vào giấc ngủ đầy mộng mị trên vai người vợ hiền. Chẳng biết hắn mơ thấy gì trong khi đầy rượu? Minh và Khấn “tào lao” với nhau về cuộc đời, về bạn bè, nhất là về Phả và Hiểu; sau đó rồi cũng thiếp đi. Qua cầu Mỹ Thuận. Xe dừng lại tại điểm dừng xe Phương Trang để anh em trút bớt “bầu tâm sự”, chừng 15 phút thì tiếp tục lên đường. Ngang qua ngã tư Lấp Vò - Sa Đéc, nhớ đến Đình Trọng Luân. Giá mà Luân còn sống thì chắc chắn sẽ đi cùng anh em. Nhớ Luân đến nghẹn lòng. Tới Bắc Vàm Cống khoảng hơn 12 giờ đêm. Ít xe nên không bị kẹt. Xuống phà, nhìn sóng nước sông Hậu chậm trôi dưới ánh đèn pha, thi thoảng vài đám lục bình dập dềnh theo giòng nước, chợt nghĩ đến cuộc đời của mỗi người cũng bồng bênh giữa giòng chảy trần ai. Bèo trôi ra biển, nhưng mệnh mông biển cả chẳng thấy một cánh bèo. Cũng như cuộc đời chúng ta mỗi ngày là tiến đến cái chết, nhưng cõi vô thường chẳng thấy tồn tại một sinh linh! Ngược mắt nhìn bầu trời trước mặt, mình cố tìm ánh đèn nơi ngọn tháp của ngôi thánh đường Mỹ Thạnh mà Văn Tác mới làm lễ khánh thành, nhưng vẫn mù mịt trời đêm. Nhớ đến Tác, chắc giờ này đang mơ... (hồ). Trưởng Thế cho biết không ghé Tác như lần trước, nên trực chỉ về nhà thờ Thạnh An. Đêm vắng, đường êm, nên xe chạy qua Thạnh An lúc nào không biết, dừng lại thì đã qua phố Tân Hiệp khá xa. Quay lại, đến nhà thờ Thạnh An khoảng 2 giờ sáng. Khổ cho Trưởng Tân, đang yên giấc bị dựng dậy, ra mở cổng nhà thờ cho anh em vào. Thấy thương quá cha Quán Hạt trong bộ pyjama chào đón anh em. Văn nụ cười hiền lành dễ thương, làm ấm lòng anh em và mọi người. Cảm ơn “con chiên sát tế” đã cùng với Thầy Xứ sắp xếp cho anh em chỗ nghỉ ngơi. Nghe nói sau đó Ngài đã nhắn tin cho anh em miền Tây có mặt lúc 6 giờ sáng tại nhà xứ Thạnh An để tiếp đón anh em miền Đông. Chu đáo đến vậy là cùng. Thương nhau như thế là tận.

3. Gần 6 giờ sáng, anh em mới thức dậy. Người gặp đầu tiên là ông Chánh Phương. Bây giờ Ngài là tu sĩ Dòng Ba Đa Minh nên kinh sách nghiêm chỉnh, thờ thánh chuyên cần, vừa mới “nguyện dòng” xong là vào gặp anh em ngay. Đạo đức không thua gì Cha Sở. Mấy anh em bố đời đang uống cà phê (vừa uống vừa cà mà chẳng phê tí nào dk ơi), thì tiến sĩ Aug. Cung khập khiễng bước vào. Đã từng là tu sĩ nên tiến sĩ nhà ta chẳng muốn tu tí nào nữa. Nhưng ý Chúa không như vậy, Người vẫn còn bắt hắn phải “vào làm vườn nho” cho chúa. Lẽ nào hắn không dám vâng. Do ảnh hưởng của ca mổ khớp chân năm nào nên bây giờ bước đi không được chuẩn. Nhưng vẫn cố lê đến thăm anh em. Ôi! Quý hóa quá tình anh em một nhà. Khoảng 6 giờ 30, Cha Sở mời anh em xuống “nhà ăn” dùng điểm tâm. Mấy bố đạo vẫn còn đang nhảy điệu cha cha cha trên giường nên xuống trễ. Tụ họp tại nhà ăn của Cha Sở, anh em được Ngài chiêu đãi món điểm tâm đặc biệt - đặc sản của Nhà xứ Thạnh An – món ăn mà Tòa Giám mục có dịp ghé ngang đều thích: không biết nổi lẩu nấu gì mà ăn vào thấy ngon không sao tả được. Đang cảm đầu thường thức thì Cha Sở xứ Thánh Gia xuất hiện. Nụ cười rất tươi, ánh nhìn lấp lánh sau cặp kính cận, Cha Đang bắt tay chào đón từng người. Tiếp đến là Cụ Linh Mục Phan Đình Sơn, gọi là Cụ Linh Mục bởi vì đây là danh xưng mà chính quyền hay dùng để

xưng hô với các chức sắc đang làm việc. Hôm nay chẳng thấy Cha Sơn "lùn" tí nào. Vầng trán vẫn cao, nụ cười vẫn trẻ, và bầu nhiệt huyết vẫn tràn trề.

Rời nhà ăn đã hơn 7 giờ, ngoài sân nhà thờ đã có mấy anh em miền tây đang tụ họp. Nhìn qua đã thấy Phạm Trung Ngân (đứng bên cạnh một cháu nhỏ, tưởng là con hãnh, nhưng hãnh cho biết đây là con trai của Nguyễn Văn Tường) đang chuyện trò với Vũ Văn Bạch, Đỗ Kế Hoạch, Nguyễn Văn Luyện. Sau khi điểm tâm, tiến sĩ Aug.Cung xin phép phải đi về, lý do là hôm nay gia đình có cái hẹn phải đi "coi mắt" gia đình cô con dâu tương lai mãi tận Cờ Đỏ. Chương trình đã lên, kế hoạch đã định, nên không bỏ được. Thôi thì cũng vì hạnh phúc và tương lai của con cái nên cũng đành lỗi hẹn với anh em. Viết đến đây chợt nhớ lại câu chuyện Aug.Cung kể về một bà mẹ quê nói với thằng con trai mình đã nâng niu yêu quý hết mực, nhưng sau khi cưới vợ cho nó thì tối ngày nó quăn quít với vợ, chẳng còn đoái hoài đến bà nữa, bà chửi hãnh như thế này: *cha tổ bố mày, đồ vô ơn, mày được cái lỗ xỏ, bỏ cái lỗ chui, há*. Nghe mà thấm thía cái sự đời.

Được thông báo là khoảng 8 giờ mới họp nên mình tranh thủ đi thắp nhang cho bà Cụ ngoại tại nghĩa trang giáo xứ. Cám ơn Cung đã giúp mình. Trở lại nhà xứ thì cuộc họp đã bắt đầu. Và như cụ Đồng đã tường trình, mình thấy thêm những gương mặt thân quen như Hoàng Bá Biển, Phạm Ngọc Minh, Võ Hiếu Dũng, Nguyễn Văn Đồng, cha Trương Trung Hưng, cha Đặng Văn Rao và sau đó là cha Lê Trọng Hải. Có điều trong danh sách liệt kê của cụ Đồng thì thiếu Aug.Cung và con Nguyễn Văn Tường, cháu cho biết là đang học đại học tại saigon, dịp nghỉ tết về thăm quê, được bác Ngân chở đi. Cháu cũng có ước nguyện dâng mình cho Chúa. Hy vọng cháu đạt được ước nguyện thay cho Bố cháu.

Chủ đề chính của cuộc họp hôm nay là bàn về cuốn kỷ yếu của Lớp và chương trình họp mặt năm 2018, kỷ niệm 55 năm tình bạn (1963 - 2018).

- Về cuốn KỶ YẾU: Phải ghi nhận công lao của dk đã in một bản nháp thật đẹp và công phu. Tuy nhiên về lý lịch của anh em còn thiếu nhiều quá hoặc chưa chuẩn nên dk đề nghị anh em ghi lại những thông tin cho chính xác hơn, đồng thời xin anh em gửi hình ảnh và bài viết thêm cho phong phú để cuốn kỷ yếu sớm hoàn thành và ra mắt dịp 55 tình bạn. Cầm trên tay cuốn sách mình thấy sự vất vả và tình cảm của dk đã dành cho anh em lớp. Lại chợt nghĩ đến câu chuyện Aug.Cung kể cũng về một bà mẹ quê: bà có đứa con gái xinh đẹp, ngoan ngoãn, ai cũng khen ngợi hết lời; có kẻ còn nói "*để con như vậy thấy mát cả cái l...*" bà chép miệng than rằng: *được cái của trẻ, mẹ cái của già*. Đúng là việc gì cũng phải trả giá cả.

- Về cuộc họp mặt 55 tình bạn (1963 - 2018): Địa điểm được chọn là Trung tâm Thánh Mẫu La Vang tại Huế. Còn phương tiện thì kẻ đề xuất đi bằng máy bay, người có ý kiến đi bằng xe. Cuối cùng quyết định đi bằng xe. Minh với Khấn cùng nghĩ không biết có đủ sức khỏe để ngồi suốt chặng đường dài không. Về chi phí thì trước mắt mỗi đầu người góp 01 triệu đồng. OK.

Cuộc họp kết thúc thì cha Sơn xin về để làm lễ giỗ Ông Cố Gioan Baotixita cũng trùng ngày hôm nay và cha Rao xin vắng vì có cuộc hẹn. Anh em nghỉ ngơi để sửa soạn cử hành Thánh Lễ mừng Bổn mạng Gioan Bosco.

Đúng 10 giờ Thánh Lễ bắt đầu. Anh em quây quần bên Bàn Thờ trên gian cung thánh. tt chủ tế mở đầu với tâm tình rằng: đây là dịp đặc biệt và hiếm có vì anh em lớp họp mặt nhân ngày lễ kính thánh Bổn mạng. Chúng ta cùng cầu nguyện cho nhau, người sống cũng như kẻ đã qua đời. nhớ đến các ân sư đã dạy dỗ và vun trồng cho chúng ta có được ngày hôm nay. Trong bài giảng lễ, dk nhắc lại cuộc đời của Gioan Bosco với những công việc Ngài làm trong suốt quãng đời phục vụ và kết thúc với quyết tâm noi theo thánh quan thầy: phục vụ Chúa trong tâm tình hướng về tuổi trẻ. Lời kinh vọng vang, nhịp nhàng với tiếng đàn do Đỗ Kế Hoạch chọn lựa vút lên trong cái mông mênh của nhà thờ, như trầm hương đưa hồn ta bay lên tới Chúa. Tâm trạng ấy đã lay động được Văn Đồng (hắn tưởng rằng đang được đồng tế) và chắc là làm dịu được những cơn đau nhức của Văn Khấn (hắn nhăn nhó suốt buổi lễ). Đúng thôi, Khấn thích ngồi hơn thích đứng cơ mà.

Sau khi ban phép lành cuối lễ, mình thấy Cha Hải nghe điện thoại và rồi thấy Cự ra ngoài biển luôn (vì thế trong hình chụp thiếu Lê Trọng Hải).

Thánh lễ đã xong, chúc anh em ra về bình an.

Và bắt đầu tiệc nhậu. Trưởng Tân cho biết: Đức Cha phụ tá sẽ đến chung vui với lớp. Trong khi chờ Ngài, có Cha Trương Phú Thịnh (em ruột Cha Hưng) cũng đến chung vui.

Đức Giám Mục phụ tá chúc mừng và thánh hóa bữa ăn

vào tiệc, mọi người cùng ly chúc mừng trong hân hoan. Sau khi kết thúc, Cha Đàng có nhã ý mời anh em đến thăm giáo xứ Thánh Gia, nơi Ngài đang làm Chánh xứ, đồng thời thăm mộ Bác Sáu, một người Cha, người Thầy vĩ đại cùng đồng hành với anh em trong suốt hành trình theo Chúa.

Toàn cảnh khu vực Nhà Thờ, nhà Xứ là cả một ngõ ngàng: rộng rãi, thoáng mát và hoành tráng. Đi qua ngôi Thánh Đường uy nghi, đồ sộ tới khuôn viên nhà xứ yên tĩnh, nơi lý tưởng cho những suy tư, trầm trở của một chủ chăn vì con chiên của Chúa. Chắc đã có dự định từ trước, nên khi anh em đến nơi, mọi sự đã được sắp xếp: những ly chè mát rượi, những hũ sữa chua bổ dưỡng, những tấm bánh tan giòn. Cha Xứ Thánh Gia, đồng thời cũng là cựu trưởng Lớp, đón tiếp anh em thật nồng hậu. Những tâm tình được chia sẻ, những nụ cười ấm áp tràn trề. Nghe tiếng Ngài viết rất nhiều sách, i ôi nắn nỉ mình được tặng vài cuốn. Cho dù chúng ta chỉ là "cát bụi cuộc đời", nhưng mỗi người đều được

Chúa trao cho những nén bạc, thì những tâm tư “cho đôi bạn tình” là những gửi trao đầy ý nghĩa. Những bài giảng của Bùi Văn Khiết Tâm không thua gì những “thao thức”, những “hạt nắng vô tư”. Cứ tiếp tục nghe Cha Đàng.

Rời phòng khách, anh em men theo con đường tới nghĩa trang giáo xứ. Hai bên đường là những hàng cây cao vút. Nghĩa trang là một khu đất rộng, nhiều cây. Dưới bóng râm mát của những tàn lá xanh tươi, những ngôi mộ là những khoảng đất trống, đóng khung hình chữ nhật bằng một hàng gạch nhô khỏi mặt đất, bên trên trồng cỏ. Tất cả đều giống nhau. Ngay hàng thẳng lối. Người ta nhận được mộ là ở mỗi tấm bia, chứ không phải do mộ to hay bé, cầu kỳ hay mộc mạc. Ở chỗ cử hành nghi lễ an táng là ba ngôi mộ của ba linh mục, cũng giống như mọi ngôi mộ trong nghĩa trang này. Người ta đọc trên tấm bia ở giữa là Linh Mục Nguyễn Hưng, bên phải là Linh Mục Nguyễn Văn Đình và bên trái là Linh Mục Nguyễn Quốc Vận. Dừng lại trên ngôi mộ của Bác Sáu, mình thấy lòng rưng rưng, nhớ đến những ngày tháng trong chủng viện, hình ảnh cha quản lý lo lắng cho các chú từng bữa cơm, chén cháo. Nhớ những củ khoai lột dạ vào đầu giờ chơi chiều khi mới về Long Xuyên chính trang chủng viện. Nhớ... và... nhớ...

4. Chia tay nhau tại Nghĩa trang Giáo xứ Thánh Gia, Kinh Thầy Ký, mình chợt có những ý nghĩ mông lung: có gặp gỡ ắt có chia tay, có hợp rồi cũng có tan, nhưng chia tay ở nơi nghĩa địa cũng là một ngẫu nhiên hợp lý. Bạn và tôi chắc hẳn đã từng biết bao lần đưa tiễn người chết tại nghĩa trang. Cái cảm giác xót xa, cái tâm tư huts hắt nhập nhằng giữa thương và nhớ. Cái hiện tại đau buồn, cái tương lai hạnh phúc vẫn mập mờ giữa chờ và đợi. Ở cái tuổi ngoài 60 của anh em chúng mình, không đau thì ốm, không bệnh này cũng tật kia; và chắc hẳn vui ít, buồn nhiều vì những thăng trầm của cuộc sống, thì gặp được nhau cũng là một hạnh phúc, một an ủi và một đỡ nâng.

Chia tay và mong có ngày họp lại.

Giã tử và ước có lúc gặp nhau.

Mấy anh em miền đông lên xe tiếp tục hành trình thăm Văn Tác, mấy đồng miền tây từ biệt trở về. Có gì đâu, chỉ là một khoảnh khắc ngắn ngủi trong cái dài lâu của một đời người.

Gặp nhau tay bắt mặt mừng

Lời trao, ý hỏi, tương bưng niềm vui.

ước mơ lắm lúc ngậm ngùi

trôi theo ngày tháng, chôn vùi, miên man

Có hợp rồi cũng có tan

Thôi thì thôi nhé. Có ngần ấy thôi

Pet. Đông.

Tường trình của Nguyễn Văn Đồng:

Trong phòng khách ấm cúng của giáo xứ Thạnh An, nơi Cha D Tân đang là hạt trưởng, anh em Don bosco quây quần chào đón thăm hỏi, uống trà, cà phê rồi đúng 8 giờ chuyển sang phòng họp gần đây.

Mỹ về có C Dao Kim, C Dương bình Minh

Saigon : C Công Minh, A Thế, A Bùi Đông, A Khấn, AC Tín

Miền Tây: C Tân, C Đàng, C Hưng, C Rao, C Hải, C Sơn .

Anh em: A Ngân, A Luyện, A Bạch, A Hoạch, A Biển, A Phương, A Minh, A Dũng và Đồng .

Vào buổi họp C Minh trưởng lớp và anh em cùng cầu nguyện, A Thế báo tin lớp nhận được quà là 800 USD, C Minh tuyên bố họp lớp năm 2017 thay vì dự kiến ở Bình Dương...Xin ý kiến:

1. làm cuốn kỷ yếu mỗi người 1 tờ giấy điền vào rồi nộp ngay cho anh Thế

2. Họp lớp kỷ niệm 55 năm tại La Vang, sau khi biểu quyết thì nhất trí, tiền bạc ai có đóng ngay, ai chưa có đóng sau, kể cả tiền góp quỹ hằng năm.....

sẽ đi vào tháng 7 năm 2018 đi bằng xe hơi ban đại diện sẽ lo chuyện ấy...

Anh em họp vui vẻ và thân tình vì như cha Minh nói đây là lần duy nhất anh em họp đúng vào ngày quan thầy lớp; họp xong C Rao và C Sơn xin về có công việc riêng. 10 giờ Dâng lễ 7 Cha ,Chủ tế là C trưởng Alp Minh, giảng là C Dao Kim, anh em tham dự lễ thì ngồi hết trên cung thánh (như các cha đồng tế chỉ khác là không có áo lễ).....

Sau lễ là chụp hình rất nhiều máy (không máy nào có phim nữa)

Khi vào phòng ăn thì có Đức Cha phụ tá Giuse Trần văn Toàn tới, Ngài tặng anh em 2 chai rượu nói vài lời rồi thánh hóa của ăn , C Tân đãi tiệc linh đình , ăn không hết nửa tiệc

C Đàng dẫn anh em vào thăm giáo xứ Thánh gia của Ngài và viếng mộ cha giáo Giuse Nguyễn quốc Vận .trời nắng nóng C Đàng đãi anh em sữa chua và chè thật mát mẻ ngọt ngào.

Đúng 13g30 anh em chia tay, anh em miền Đông và 3 Cha còn về thăm cha Tác.

Một buổi thân thương chan hòa tình anh em

Kính chúc toàn thể gia đình DonBosco được đầy tràn ơn Chúa.

Jos Đồng

Tâm tình của Cha nhạc sĩ

brao cảm ơn ttuong Đong tường trình họp lớp Don 63.năm 2017 tại Thanh An.ta on Chua vi đa gặp nhau dù xa cách ngàn trùng.tiệc là 1 số cụ vắng.như c Khoa.c Trúc.c Xuân.c Lương. c Vượng.c Qui.a Gia.a Mừng.a Tân.a Hiếu.c Chư.hy vọng năm tới có c.ts.Hào.c Nhuận.....và tất cả còn khỏe mạnh.lại có kỷ yếu Don 63.gặp nhau ở Thánh địa Lavang tg 7 n 2018.chuc n Dinh Mui binh an.

[Được gửi từ Yahoo Mail trên Android](#)

